

هانگزو مهر تأیید قدرت «فرزندان ایران»

ایران به شما می‌بالد

فریدون حسن مشعل المپیک یا بازی‌های آسیایی که روشن می‌شود، اگر اتفاق خاصی رخ ندهد یا شگفتی‌سازي ظهور نکند، باید چند روزی صبر کنیم تا نام ایران را در جدول مدالی این رویدادهای بزرگ ورزش جهان ببینیم. این ماجرابی است که در هر المپیک و در هر دوره بازی‌های آسیایی تکرار می‌شود اما... اما داستان پارالمپیک و پارا آسیایی کاملاً متفاوت است. اینجا نام ایران از همان لحظه روشن شدن مشعل آن بالا بالاهاست، آنقدر بالا که اگر بخوایید نگاهش کنید، باید کلاتان را از سر بردارید والا می‌افتد. اصلاً این ورزشکاران جانباز و توان‌یاب بد عادت‌مان کرده‌اند، آنقدر بدعادت شده‌ایم که فقط طلا را از می می‌کنند، اگر یکی از این جمع نفره بگیرد، دادمان بلند می‌شود، با وجود این صحنه‌هایی که این دلاور مردان و این شیرزنان ایران خلق می‌کنند، صحنه‌هایی است به یادماندنی که می‌شود تا سال‌ها به آن یابید، می‌توان تا سال‌ها تصاویر افتخار آفرینی آنها را جلوی چشم گذاشت و لذت برد. در یک

دو مدال نقره تیمی از آن خود کردند. دیگر ورزشکار پرافتخار کاروان فرزندان است با سه طلا و یک نقره؛ تنها ورزشکاری که هر چهار مدال خود را در رشته انفرادی کسب کرد و شاید به همین دلیل است که می‌گوید ژن قهرمانی و برای نخستین طای شنا در پارالمپیک برنامه دارم. ضمیم‌نژاد همچنین در ۱۰۰ متر آزاد رکورد بازی‌های پارا آسیایی را که دست حریف چینی بود هم شکست. زهرانعمتی که همواره یکی از شانس‌های طای کاروان ایران چه در بازی‌های پارا آسیایی و چه پارالمپیک است، در هانگزو نیز انتظارات را برآورده کرد و با کسب دو طلا به کار خود در این رقابت‌ها پایان داد. نعمتی علاوه بر کسب خوش‌رنگ‌ترین مدال ریکور انفرادی بانوان، به طلا میکس این ماده نیز دست یافت تا در جمع یکی از پرافتخارترین ورزشکاران و البته بانوان کاروان فرزندان ایران نقره تیمی در مهران مرادی کار خود را با کسب مدال طلا در دوی ۱۰۰ متر کلاس T12 در

تاریخ‌سازی ورزش توان‌یابان و حافظه کوتاه‌مدت مسؤلان

دنیای حیدری ایستادن بر سکوی دوم رقابت‌های پارا آسیایی هانگزو بار دیگر ظریفیت و توانایی‌های بالقوه ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران را به رخ کشید. اما سؤال این است که این تاریخ‌سازی تا چه زمانی روی بورس است؟ این نخستین بار نیست که شاهد درخشش ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران هستیم؛ ورزشکارانی که با وجود فقر امکانات و مشکلات ریز و درشتی که یکی دو تا هم نیست، همواره افتخار آفرین بوده و پرچم کشور را بر فراز آسیا و جهان به اهتزاز در آورده‌اند، اما در کمال ناباوری خیلی زودتر از حد تصور به دست فراموشی سپرده می‌شوند؛ هم خودشان و مشکلاتشان و هم موفقیت‌هایی که کسب کرده‌اند، در دست مثل همین روزها که بعد از بازگشت غرور آفرین فرزندان ایران که در هانگزو به راحتی تاریخ‌سازی کردند، خیلی زود و پس از گرفتن عکس یادگاری پرونده‌شان بسته شد تا رقابت‌ها و موفقیت‌های بعدی. توجیه به ورزش جانبازان و توان‌یابان، به معنای بالا بردن سلامت جامعه و استفاده درست از توانایی افرادی است که شاید به لحاظ فیزیکی با دیگران تفاوت داشته باشند اما به لحاظ توانایی هیچ تفاوتی بین آنها و سایرین وجود ندارد و گواه این ادعا، تاریخ‌سازی‌ای است که در هانگزو شاهد بودیم. موفقیت‌های ورزش جانبازان و توان‌یابان مثل یک تیر و چند نشان است. از یک سو پرچم پرافتخار کشور در رویدادهای بین‌المللی و جهان به اهتزاز درمی‌آید که این خود به تنهایی اتفاق بسیار حائز اهمیتی است چرا که تصویری واقعی از ایران را به دنیا نشان می‌دهد، اما از سوی دیگر میزان سلامت جامعه را بالا می‌برد و باعث تشویق افرادی می‌شود که به لحاظ شرایط بدنی، کنج عزلت گزیده‌اند؛ افرادی که بی‌تردید توانایی‌های بالایی دارند اما برای منزوی نشدن نیاز به خودباوری دارند و موفقیت ورزشکاران توان‌یاب، بی‌هیچ علاوه بر این، موفقیت‌های کسب‌شده از سوی ورزش جانبازان و توان‌یابان و افزایش حضور آنها در سطح جامعه می‌تواند حتی باعث مناسب‌سازی شهر و اماکن ورزشی برای افرادی باشد که به لحاظ جسمانی با مشکلاتی مواجه هستند. اما به رغم تمام این تأثیرات مثبت و ثابت شده، هنوز هم به ورزش جانبازان و توان‌یابان آطور که باید و شاید توجه و رسیدگی نمی‌شود و این را می‌توان از گلابه‌های گاه و بی‌گاه آنها دریافت؛ ورزشکارانی که در طول سال در سایه هستند و همین مسئله باعث می‌شود سهم‌دستی‌گی به آنها و فقر امکاناتی که دارند، خیلی به چشم نیاید. اما چرا نباید به قشری که تا این اندازه برای ورزش و کشور افتخار آفرین هستند، توجه لازم را کرد؟ چرا نباید شرایط را برای جامعه مهیا کرد؟ چرا باید ورزشکاران توان‌یاب بعد از هر افتخار آفرینی که رقم می‌زنند، خیلی زود به تاریخخانه ذهن فراموشکار مسؤلان بروند و سراغی از آنها، نیازها و مشکلاتشان گرفته نشود؟ آیا این نگاه نادرست به جای تشویق افراد توان‌یاب حضور در عرصه‌های مختلف جامعه آنها را دست‌نمیزی می‌کند؟ بی‌تردید وقتی با قهرمانان و مدال‌آوران آطور که باید و شاید رفتار شود، افراد عادی جامعه نمی‌توانند به خودباوری جهت بیرون آمدن از کنج عزلت دست یابند و مقصر این اتفاق حافظه کوتاه‌مدت مسؤلان و بی‌توجهی آنها به این قشر موفقی از جامعه‌اند.

اولین‌های درخشان و موفق از پاراکانو و پاراآتکواندو تا شطرنج و بانوان وزنه‌برداری

تلاست که جایگاه نهایی کشورها را تعیین می‌کند، رقابت بیش از ۳ هزار ورزشکار از ۴۳ کشور آسیایی به پایان رسیده و در مجموع هزار و ۷۳۲ مدال توزیع شده، ۱۳۱ مدال از آن کاروان ما شده است. از این تعداد ۸۹ مدال را مردان گرفتند و ۴۰ مدال نیز از سوی زنان به ما افتاد. همچنین دو مدال نیز در بخش میکس به دست آمد. نکته جالب اینکه در جمع کشورهای دومی تا پنجم آسیا، تنها هندی‌ها بودند که نسبت به بازی‌های جاکارتا مدال‌های بیشتری کسب کردند. آمار و ارقام حاکی است ایران، ژاپن و کره جنوبی در بازی‌های پارا آسیایی ۲۰۱۸ به ترتیب ۱۹۸، ۱۴۴ و ۱۰۳ مدال کسب کرده بودند اما در بازی‌های هانگزو ۱۳۱، ۱۵۰ و ۱۰۳ مدال گرفته‌اند، در حالی که هندی‌ها در بازی‌های ۲۰۱۸ با ۷۲ مدال نهم شدند و در هانگزو با تصاحب ۱۱۱ مدال به رده پنجم آسیا صعود کردند. دومی‌قاره کهپن افتخار بزرگی است که پس از چند دهه تلاش جامعه ورزش جانبازان و توان‌یابان به ارمغان آمده و باید در حفاظت آن با تمام قوا جنگید.

«اتحاد و همدلی» رمز موفقیت والیبالی قهرمانان همیشگی

دنیای حیدری بوکر قهرمانی دقیقاً همان انتظاری بود که از والیبالی نشسته ایران در پارا آسیایی هانگزو می‌رفت، هر چند رضایی، سرمربی تیم بارها تأکید کرده بود که با ترکیب کامل راهی چین نمی‌شوند و تیمش تغییراتی خواهد داشت اما حتی این مسئله نیز دغدغه و نگرانی ایجاد نکرد، شاید چون همیشه برنده بودن تیم والیبالی نشسته ایران به یک عادت تبدیل شده است؛ تیمی که سال‌های سال است طعم تلخ باخت را نچشیده و این بار هم ترک عادت نکرد و بدون باخت یا واگذاری حتی یک ست، مثل همیشه مقتدرانه بر سکوی نخست قهرمانی ایستاد و بوکر کرد. با وجود این اما پادشاه این تیم نصف است؛ مسئله‌ای که سرمربی تیم بارها و دانجوری به آن اشاره کرده است: «تنها تیمی که در پارالمپیک و المپیک مقام گرفته و نماد کار تیمی است، والیبالی‌نشسته ایران است. اگر شما تیمی از ایران را می‌شناسید که در این ۴۰ سال اخیر در المپیک و پارالمپیک مقام کسب کرده، به من هم بگویید، باید مزد و پادشاه این بچه‌ها را بهتر از این داد که نماد کار تیمی هستند.» به نظر می‌رسد در تیم‌های متداوم تیم ملی والیبالی‌نشسته ایران در رقابت‌های مختلف به عادت تبدیل شده و کمتر به چشم می‌آید، اما در شرایطی که موفقیت‌های این تیم را هیچ تیمی تا به امروز کسب نکرده است؛ تیمی که حتی وقتی با ترکیب کامل هم راهی هانگزو نشد، خللی در

ورزشگاه هوانگ لونگ شهر هانگزو آغاز کرد و با کسب طلای دوی ۴۰۰ متر مردان در کلاس T12 به پایان برد، آن هم در شرایطی که به دلیل کم‌بودن فاصله بین مرحله مقدماتی و فینال، فشار زیادی را در فینال متحمل شده بود. با وجود این اما در رشته تخصصی خود نیز طلا گرفت و مدال ارزشمند خود را به مادرش تقدیم کرد. علی‌ضاراع، دیگر ورزشکار این رشته بود که موفق به کسب دو طلا شد. نخستین طلای روز سوم رقابت‌های پارا آسیایی هانگزو را زارع در ماده ۲۰۰ متر مردان در کلاس T35 کسب کرد؛ مدالی که روز بعد نیز در دوی ۱۰۰ متر در کلاس T35 به دست آمد. محمدرضا عرب‌عامری در تیرو کمان دو طلا کسب کرد که یکی در دوپل و دیگری در

پارالمپیک و هانگزو آمده بود، توانست به مدال نقره آسیا دست یابد. ساره برای دریافت مدالشی پس سه ماهه‌اش را نیز در آغوش داشت و مدال بازی‌های هانگزو را به گردن فرزندش انداخت. زهرا نعمتی دیگر چهره شاخص ورزش ما در این دوره بود. بانوی تیرو کمان در بازی‌های آسیایی به هیچ‌وجه عملکرد خوبی نداشت و با نتایج ضعیف حتی نتوانست به مدال نزدیک شود. به رغم همه انتقادهای خسروی‌قاف، رئیس کمیته‌ملی المپیک از اعزام او حمایت کرد. نعمتی نیز در پارا آسیایی با کسب سه مدال خوش‌رنگ بار دیگر توانایی‌هایش را به نمایش گذاشت. قهرمان پارالمپیک دو مدال طلا در بخش انفرادی و میکس به گردن او یخت. زهرا نعمتی همچنین در بخش دوپل همراه با سمیه رحیمی نفره اززمند را نیز به چنگ آورد. ملی‌پوش پاراتیرو کمان در پارا آسیایی دوباره به روزهای اوجش برگشت و به رغم همه انتقادهای قبلی، باز هم دینش را به ورزش کشور ادا کرد. برای ورزشکاری که قبلاً در رشته راگی فعالیت بود اما به خاطر حادثه رانندگی و اتفاق تلخ مسیر زندگی‌اش تغییر کرده، بسیار مهم است که به سکو برسد. سارا عبدالملکی بعد از پشت سر گذاشتن سخت‌ترین روزهای زندگی‌اش، دوباره خودش را پیدا کرد. اگرچه برای اونیشتن روی ویلچر و پیوستن به ورزش جانبازان و توان‌یابان آسان نبود اما حالا عضو ای تیم‌ملی پاراقایرانی است و در هانگزو نیز در بخش کایاک زنان به مدال رسید. از طرفی مهدیه محمدمیان را نیز نباید فراموش کرد. این ملی‌پوش پارا وزنه‌برداری با کسب یک برنز ارزشمند، اولین مدال تاریخ بانوان ایران در بازی‌های پارا آسیایی را به نام خود کرد.

دو مدال نقره تیمی از آن خود کردند. دیگر ورزشکار پرافتخار کاروان فرزندان ایران سینا ضمیم‌نژاد است با سه طلا و یک نقره؛ تنها ورزشکاری که هر چهار مدال خود را در رشته انفرادی کسب کرد و شاید به همین دلیل است که می‌گوید ژن قهرمانی و برای نخستین طای شنا در پارالمپیک برنامه دارم. ضمیم‌نژاد همچنین در ۱۰۰ متر آزاد رکورد بازی‌های پارا آسیایی را که دست حریف چینی بود هم شکست. زهرانعمتی که همواره یکی از شانس‌های طای کاروان ایران چه در بازی‌های پارا آسیایی و چه پارالمپیک است، در هانگزو نیز انتظارات را برآورده کرد و با کسب دو طلا به کار خود در این رقابت‌ها پایان داد. نعمتی علاوه بر کسب خوش‌رنگ‌ترین مدال ریکور انفرادی بانوان، به طلا میکس این ماده نیز دست یافت تا در جمع یکی از پرافتخارترین ورزشکاران و البته بانوان کاروان فرزندان ایران نقره تیمی در مهران مرادی کار خود را با کسب مدال طلا در دوی ۱۰۰ متر کلاس T12 در

جانبازان و توان‌یابان فراتر از حد انتظار نایب‌قهرمانی تاریخی

شیوانوروزی صعود به رتبه دوم، نقطه عطف ورزش جانبازان و توان‌یابان ما در این دوره محسوب می‌شود. کاروان ایران در تمامی ادوار بازی‌های پارا آسیایی حضور پررنگ داشته و هر بار نیز با مدال‌های خوش‌رنگ مسابقات را به پایان رسانده است. از آنجا که بازی‌ها با یک سال تأخیر برگزار می‌شود و موفقیت در این دوره نیازمند برنامه‌ریزی جدی و تلاش مضاعف بود، نایب قهرمانی آسیا افتخار بزرگی بود که با غیرت، همت و تلاش ورزشکاران، مربیان و مدیران این حوزه تحقق یافت. جایگاه چهارمی در بازی‌های ۲۰۱۰، آغاز راه بود و در دوره بعدی صعودی یک پله‌ای را تجربه کردیم. مقام سوم

نقش مهم زنان در نتیجه پارا آسیایی

افتخار آفرین چون بانوی ایرانی

شیوانوروزی در شرایطی که سختگیری‌های زیادی در اعزام نفرات به خرج داده شد و ورزشکاران اعزامی با ثبت بهترین رکوردها و نتایج توانستند راهی بازی‌های پارا آسیایی شوند، حضور چند بانوی ایرانی در هانگزو بیش از پیش به چشم آمد و بازتاب زیادی در رسانه‌های داخلی و خارج داشت. جدا از بحث عملکرد و کسب مدال، بخشی از توجهات معطوف به پیشینه، نام و اعتبار چند ورزشکار زن کشورمان بود. بدون شک ساره جوانمردی شاخص‌ترین چهره کاروان ما در این دوره از بازی‌ها محسوب می‌شود، البته تمامی نمایندگان کشورمان برای رسیدن به سکوی بازی‌ها و مدال‌آوری برای کاروان با تمام قوا تمرین کردند و مسابقه دادند، ولی کیست که نداند حضور ساره جوانمردی تا چه اندازه برای‌مان اهمیت داشت. ملی‌پوش پاراتیراندازی تاکنون مدال‌های بسیاری برای ورزش‌مان گرفته است؛ از بازی‌های پارا آسیایی گرفته تا پارالمپیک و جهانی. جوانمردی هر بار در هر رویدادی حاضر بوده است تا با دست‌خالی برگشته است. با وجود این شرایطی که او اخیراً پشت سر گذاشت، بسیار خاصی بود. این بانوی ورزشکار چند ماه پیش صاحب فرزند شد و فرصت کافی برای تمرین نداشت. او که با حمایت کمیته ملی

مستعد، سختکوش، قهرمان، مدال‌آور

آنها که در هانگزو مدال درو کردند

شیمین رضوان بازی‌های پارا آسیایی هانگزو با کسب ۱۳۱ مدال (۴۴ طلا، ۲۶ نقره و ۴۱ برنز) و ایستادن بر ده دوم به پایان رسید، آن هم در شرایطی که برخی ورزشکاران موفق به کسب بیش از یک مدال شدند. بیشترین طلای کسب‌شده کاروان سهم صفاپی بود؛ بانوی شطرنج‌باز خراسانی که موفق به کسب چهار طلا در بخش‌های انفرادی، تیمی، استاندارد و مسابقات سریع شد و لقب پرافتخارترین ورزشکار کاروان ایران را با کسب دو طلای انفرادی و دو طلای تیمی به خود اختصاص داد. در این رشته همچنین سمیرا آقایی به دو طلای تیمی دست یافت. عاطفه نقوی، دیگر شطرنج‌باز خراسانی نیز دو مدال نقره تیمی در مسابقات استاندارد و سریع و یک برنز انفرادی در سریع کسب کرد، ضمن اینکه فاطمه رحیمی و مریم رحیم‌زاده نیز هر کدام